

Zpravodaj

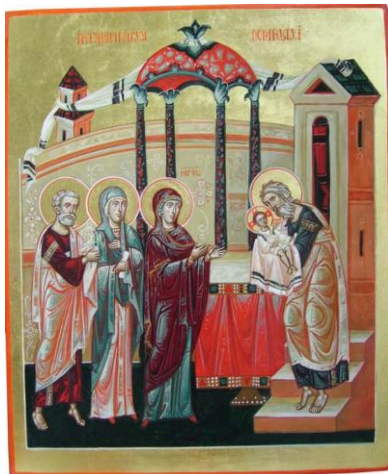
kostela sv. Ignáce v Praze

Ročník 22 · Únor 2014

Hromnice

V Tovaryšstvu Ježíšově je zvykem skládat řeholní sliby 15. srpna nebo 8. září nebo 2. února, tedy na jeden z mariánských svátků. Svátek *Uvedení Páně do chrámu* 2. února se totiž až do liturgické reformy roku 1960 slavil jako svátek *Očišťování Panny Marie*. Obojí označení vychází ze slov Lukášova evangelia, kde se v druhé kapitole dočítáme, že „když nadešel den očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (rodiče) Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu.“ *Den Očišťování* byl podle Třetí knihy Mojžíšovy pro každou židovskou matku čtyřicátý den po porodu chlapce. Panna Maria přinesla obětní dar chudých: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Nepotřebovala se ovšem očišťovat, vždyť právě Ježíšovo narození přinášelo očištění celému světu, ale Maria byla poslušná Zákonu a právě takto sloužila naplnění Zákona (srv. Gal. 4, 4n.).

Uvedení do chrámu zase souvisí s vykupováním každého židovského prvorozence. Ten byl podle Druhé

knihy Mojžíšovy na památku vysvobození Izraelitů z otroctví v Egyptě bezvýhradným Božím vlastnictvím. Jenže Ježíš vlastně čtyřicátého dne nebyl vykopen a vrácen rodičům, nýbrž osobně předán a zcela věnován Bohu. Následující setkání se Simeonem a Annou bylo setkáním Vykupitele se zástupci jeho lidu v chrámě.

Staříčký prorok Simeon při tom nazval Ježíše *světlem k osvícení pohanům*. K liturgii tohoto svátku se proto časem připojilo i žehnání svíček následované průvodem. Věřící si tyto svíčky odnášeli domů a zapalovali je při bouři jako ochranu před úderem blesku a požárem. Nazývali je *hromničky*, odtud třetí, lidový název tohoto svátku: *Hromnice*. Na Hromnice se definitivně loučíme s atmosférou vánoční doby a z kostelů „mizí“ betlémy.

Na Hromnice o hodinu více, zní staré pořekadlo. Noci se krátí, světla přibývá. Kéž i nám všem přinesou Hromnice rozmnožení světla víry!

P. Ludvík Armbruster SJ

Obecný liturgický kalendář

Únorový liturgický kalendář zahájí v neděli 2. února svátek **Uvedení Páně do chrámu**, tzv. „Hromnice“. Na začátku bohoslužeb posvětime svíce a projdeme průvodem od Dušičkové kaple k hlavnímu oltáři. V pondělí 3. února je památka **sv. Blažeje**, biskupa a mučedníka (na obrázku); svatoblažejské požehnání se bude udělovat při každé mši svaté. Ve středu 5. února bude památka **sv. Agáty**, panny a mučednice. Na pondělí 10. února případně památka **sv. Scholastiky**, panny, sestry otce západního mnišství sv. Benedikta. V sobotu 11. února se nezávazně připomíná památka **Panny Marie Lurdské** a zároveň **Světový den nemocných**. V sobotu 22. února oslavíme svátek **Stolce sv. Petra**, apoštola.

Jezuitský liturgický kalendář

Na čtvrtek 6. února případně památka mučedníků Tovaryšstva: **sv. Pavla Mikiho**, kněze, a druhů; bl. Karla Spinoly a Sebastiana Kimury, kněží, a druhů. V sobotu 15. února si připomeneme **sv. Klaudia la Colombière**,

kněze, duchovního vůdce sv. Markéty Marie Alacoque, šířitelky úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

Pokud nevyjdou najevo momentálně neznámé překážky, bude se **jarní výlet** konat 31. května t.r. V úvahu připadá i termín o týden dříve, ale vzhledem k tomu, že by se jednalo o sobotu po „**noci kostelů**“ (pátek 23. 5. 2014), nebylo by to pro mnohé moc praktické.

Charita u sv. Ignáce informuje: Příjmy Charity u sv. Ignáce (CHASIG) činily v loňském roce celkem 37 742 Kč. Zahrnovaly příjmy z tříkrálové sbírky ve výši 21 353 Kč a zůstatek z loňského roku 16 389 Kč. V rámci své činnosti měl CHASIG v roce 2013 tyto výdaje: 22 800 Kč bylo určeno na adopci na dálku, dále 3 600 Kč na projekt Charity Ostrava „Důstojný život“ pomáhající lidem na Ukrajině, a nakonec 3 000 Kč jako výpomoc potřebným lidem z naší farnosti. Celkem činily výdaje za loňský rok 29 400 Kč. Na Činnost CHASIGu v roce 2014 byl převeden zůstatek 8 342 Kč. Sbirka na CHASIG bude učiněna eventuálně podle potřeby během roku.

Každoroční tradiční „**Tříkrálová sbírka**“ 2014 České katolické charity vynesla v Praze celkem 2 163 358 Kč, v našem kostele 41 376 Kč (minulý rok 32 850 Kč). Všem příznivcům a dárcům upřímně děkujeme.

Zdeněk Dubský

Setkání nad Starým zákonem

Poprvé se setkáme v úterý **4. února**. Budeme rozjímat o třetí kapitole knihy Genese. Člověk neuposlechl jediného Božího příkazu, který měl, a jedl ze stromu poznání dobra a zla. Poté byli Adam s Evou vyhnáni z ráje. Není to podobné jako s námi? Hříchem se vzdalujeme od Boha a i my jsme vyhnáni z ráje. Ale ani tak nás Boží láska neopouští.

Podruhé se setkáme v úterý **11. února**. Budeme rozjímat nad Žalmem 71. V tomto Žalmu je obrovská důvěra k Hospodinu. Máme tuto důvěru? O té budeme mluvit.

Potřetí se setkáme v úterý **18. února**. Budeme rozjímat o první kapitole proroka Ozeáše. Modloslužba se zde chápe jako manželská nevěra. Jak ale říká v Novém zákoně apoštol Pavel, „i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe.“

P. Josef Blaha SJ

Tip do Vaší knihovny

Veronika Barátová: *Velká malá Terezie*.

Karmelitánské nakladatelství, 2013

Krátká zamyšlení nad vlastními slovy svaté Terezie z Lisieux, již od dětství fascinovala dynamika vztahu pozemského života a věčnosti „už ano, a ještě ne“ plnosti křesťanského života. Terezie ukazuje, jak napínavé a okouzující je žít v důvěrném vztahu s Bohem. Milovat Boha a s Bohem milovat svět se jí jeví jako nejlepší dobrodružství. „My jsme z křesťanství učinili cosi komplikovaného, kyselého, obtížného, ale Bůh je věčně mladý,“ podotýká velký myslitel minulého století Hans Urs von Balthasar.

Jana Laudátová

Tip na film

Pražské kino Atlas (u stanice metra Florenc) uvede každé únorové pondělí (též 3.3.) ve 20 hodin film *Poslední vrchol*, o kterém obsáhle referoval Katolický týdeník č. 3/2014. Kromě toho se film, dle programu kina, promítá tamtéž v sobotu 8., 15. a 22. února ve 13. hod. Jedná se o oslovující dokument o nevšedním španělském knězi Pablo Domínguezi Prietovi, který stojí za to zhlédnout a který není určen jen pro praktikující katolíky. Dle informace na stránkách filmu (poslednivrchol.cz) je vstupenky třeba rezervovat, kontakt viz na <http://www.kinoatlas.cz> (tel. 222 312 737 hodinu před začátkem prvního představení). Vstupné činí 100 Kč.

Tip na internetovou televizi

Na adrese <http://www.tv-mis.cz/> jsou k dispozici četné filmy, audio a video nahrávky promluv nebo exercicií známých kněží, hudebních vystoupení, písní apod. Doporučujeme k návštěvě, materiály jsou zdarma k legálnímu stažení.

Archiv novějších kázání P. Jiřího Skoblíka

Zvláště svatoignáčtí pamětníci vládnoucí počítačem možná uvítají informaci o tom, že na adrese www.simsk.cz/domu/3/karmel/ jsou k dispozici kázání Mons. ThDr. Jiřího Skoblíka, z části i ve zvukové podobě, pronesená od adventu 2011 do současnosti.

Jak vyjít s d'áblem

(Zajímavý komentář z pera Matyáše Zrna v Lidových novinách 28.1. t.r.)

Kdo chce psa bít, hůl si najde. I na válečného papeže Pia XII.

Žehráme-li občas na zkratkovitost v médiích, pak ukázkový případ se stal minulý týden. Prakticky všechna média přinesla zprávu o tom, že papež František otevře vatikánské archivy z období druhé světové války. Titulky typu „Papež chce odtajnit činnost církve za druhé světové války“ (Lidovky.cz) ovšem poněkud nadsazují. Argentinský rabín Abraham Skorka přitom tisku řekl pouze to, že na základě osobního rozhovoru má dojem, že papež archivy otevře. Někdy... Ale u papeže Františka jsme si zvykli na gesta a tohle tak nějak zapadá do očekávání. Takže když odmítl trůn i limuzínu, tak jistě otevře i archivy. A uzná manželství homosexuálů a nebude bojovat proti potratům a předmanželskému sexu, abychom učinili zadosť hlavním – a v každé debatě nezbytným – argumentům kritiků církve. Fakt, že papež František – alespoň zatím – předvádí ukázkovou variantu někdejšího Topolánkova plánu s ODS („tvrdé jádro, měkký obal“), leckomu v návalu nadšení nad papežem jezdícím tramvají uniká. Jednou to snad bude v učebnicích public relations...

V našem mediálním rybníku se zpráva stala i důvodem pro oprášení oblíbené teze o kolaboraci válečného papeže Pia XII. s nacisty. Viz třeba titulek na Týden.cz: „Papež kumpánem nacistů? Vatikán chce otevřít archivy.“ Faktem ovšem je, že historici se ke značné části materiálů již dostali, a tak každý, kdo si dá tu práci, může snadno zjistit, že mýtus o „Hitlerově papeži“ je opravdu jenom mýtem. V době, kdy každý (včetně západních demokracií!) před prchajícími evropskými Židy zavíral dveře, přesvědčil Vatikán několik latinskoamerických zemí, aby těmto lidem vydávaly víza. To samé se odehrálo i později v případě Turecka a několika lodí židovských uprchlíků z Balkánu (díky osobnímu nasazení Angela Roncalliho, pozdějšího papeže Jana XXIII., který byl internunciem v Turecku). Když nacisté zaútočili na Polsko, vydal papež encykliku Summi Pontificatus, kterou spojenecká letadla shazovala nad Německo. New York Times encykliku přivítaly na titulní straně slovy: „Papež odsuzuje diktátory, narušitele smluv a rasismus“. Goebbels na oplátku nazval papeže „největším ochráncem Židů“.

Opatrné lavírování

Když ovšem papež v roce 1942 inspiroval holandské biskupy, aby odsoudili deportace Židů („nemilosrdné a nespravedlivé zacházení se Židy“),

mělo to přesně opačný efekt. Němci urychlili deportace a vtrhli i do církevních objektů, kde se řada Židů skrývala. Papež se proto rozhodl pro opatrnější postup: „Nemohu si dovolit takto riskovat. Je lépe veřejně zachovat mlčení a dělat to, co jsme dělali dosud – to znamená poskytovat všechnu možnou pomoc těmto ubohým lidem.“ Papež vystupoval opatrně, přesto však proti vyvražďování Židů udělal i řekl (veřejně, ve vatikánském rozhlase) více než takový de Gaulle z bezpečí londýnského exilu (který neřekl ani slovo, aniž by mu to někdo nepředhazoval). Opatrné lavírování ale Piu XII. ponechávalo větší vyjednávací prostor. Kdyby například Němci obsadili Vatikán, těžko by mohl zachránit v církevních budovách sedm z devíti tisíc římských Židů (z toho 3000 v papežově letním sídle). A alespoň v Čechách bychom díky Jánů Mlynárikovi mohli vědět dost o tom, co vše dělal Vatikán pro zastavení deportací slovenských Židů. A to samé podnikal Vatikán v Chorvatsku, vichistické Francii, Maďarsku, Rumunsku... Někde s větším, jinde s menším úspěchem. Někde s větším, jinde s menším nasazením.

Bylo to v době, kdy – jak psal Stefan Zweig – být antisemitou patřilo k dobrému tónu (a dokonce to nikomu nebránilo mít židovské přátele). Pro mnohé, včetně papeže, byli Židé spjati s nenáviděným liberalismem a modernismem obecně (ostatně, i generál Patton až do smrti skálopevně věřil na židobolševické spiknutí – nezvklaly ho ani návštěvy osvobozených koncentračních táborů). Rasovou perzekuci ale odmítali všichni, i když s různým nasazením a u vědomí toho, že musí dbát i na přežití církve, Hitlerem bytostně nenáviděné. Někde se starali jen o pokřtěné Židy, jinde chápali perzekuci Židů jako součást vyššího plánu, jak dosáhnout jejich konverze ke křesťanství, a zase jinde nasazovali své životy, aby zachránili jiné. Vždyť jen v Polsku zavraždili nacisté přes 2500 kněží, řeholníků a řeholnic, včetně pěti biskupů. Díky informacím od kněží a vojenských kaplanů mohl Vatikán zpravit v květnu 1943 všechny vlády světa v překvapivě přesném a realistickém memorandu o situaci Židů na Východě („ze 4 500 000 polských Židů je jich nyní na živu pravděpodobně jen 100 000, existují speciální tábory smrti, kde jsou Židé usmrcováni plynem“). Spojenecké vlády tomu tehdy – jak známo – nevěřily. Za to vše mu po válce na valném shromáždění OSN poděkovala Golda Meirová. Ale to vše je asi málo, papež měl pravděpodobně umřít na barikádách. Nebo alespoň jezdit tramvají...

Jenže ono je to složité.

Jiří Dědeček kdysi v písni Doznání zpíval: „Sám jsem byl svědomím napolo ohryzán, že nejsem husita anebo partyzán“. Stát se husitou nebo

partyzánem ale někdy nadělá víc škody než užítku. Druhá světová válka k tomu poskytuje celou řadu příkladů. Ano, máme exemplární kolaboranty, jako byli Quisling v Norsku, Moravec v protektorátu nebo Pavelič v Chorvatsku. A právě Chorvatsko je exemplárním příkladem morálního dilematu kolaborace a odboje. Šílený ustašovec Ante Pavelič má na svědomí stovky tisíc životů daleko nad rámec toho, co po něm Němci požadovali (vyvražďování srbských sedláků Hitler ve svém aktuálním rozvrhu neměl a generálové wehrmachtu si rvali vlasy nad zbytečnými boji, do kterých je zatáhlo Paveličovo nacionální šílenství). Němci obecně dávali přednost tomu, aby vládu svěřili kolaborantům z řad předválečných občanských stran, takovým těm pánům ve fraku s cylindrem, kteří zařídí, aby vše fungovalo, průmysl šlapal a němečtí vojáci se mohli věnovat důležitějším věcem než hlídání železničních mostů kde si v Horní Dolní na Balkáně... V Chorvatsku byl takovým člověkem předák Chorvatské selské strany Vlado Maček. Odmítl a válku přečkal částečně v internaci, částečně v domácím vězení. Byl to hrdina? Možná. Kdyby se rozhodl stát se chorvatským Háchou, určitě by neskončil s čistým štítem. Spolupráce s ďáblem si žádá svou daň, a i když bráníte většímu zlu, musíte ji platit. Ale Maček by určitě nerozpoutal nesmyslné vražedné orgie jako Pavelič a možná až několik set tisíc životů mohlo být ušetřeno. On sám by ale možná skončil na šibenici jako zrádce. Ostatně, kdo ví, jak by po válce dopadl generál Eliáš, kdyby ho nepopravili nacisté...

(Text online: http://neviditelnypes.lidovky.cz/historie-jak-vyjit-s-dablem-dfc-/p_zahranici.aspx?c=A140128_213400_p_zahranici_wag; jiným zajímavým, ovšem už čistě politickým zamyšlením je článek téhož autora na těchto stránkách s názvem „Evropská socialistická inspirace“, ironicky se zamýšlející nad možným způsobem „péče o lid“ naší nové vlády, které jinak samozřejmě přejeme vše dobré.)

Drobná oznámení

Tradiční měsíční „**velké kafe**“ bude v neděli 9. února po mši sv. v 9 hod.

Katecheze pro dospělé pokračují v úterý ve 20.15 v kostele sv. Ignáce.

Studentské mše pokračují ve středu v 19 hod. tamtéž.

Společenství dospělých se sejde v úterý 4. a 18. února.

Pravidelná měsíční **sobotní duchovní obnova** se bude konat 1. února od 9 do 16 hod. v místnosti č. 24 ve věži kostela. Vede P. Ludvík Armbruster SJ.

Společenství křesťanského života bude 11. a 25. února, 11. a 25. března, 8. a 22. dubna, 20. května, 3. a 17. června.

Společenství Mariiny legie se schází každé pondělí v 18.30 v klubovně č. 70. Sraz

v sakristii po večerní mši svaté.

Pravidelné večerní adorace v našem kostele jsou každý čtvrtek a začínají hned po večerní mši svaté, tj. cca od 18.15 do 19.15 hod. Přicházet do kostela i odcházet je možné z Ječné ulice přes sakristii.

Uvítáme zájemce o zpěv ve **Svatoignáckém sboru**, kontakt: ing. J. Blabla.

Právní poradna je bezplatně k dispozici každou druhou středu v měsíci od 16.30 do 17.30 hodin ve farních prostorách v Ječné ulici č. 2 v místnosti č. 70. Službu poskytuje JUDr. Zdeňka Ferešová.

Rodinná poradna u sv. Ignáce nabízí odborné doprovázení při řešení otázek v rodinných a partnerských vztazích. Zájemci ať kontaktují P. Josefa Čunka SJ na telefonu 221 990 224 nebo na e-mailové adrese ignac@jesuit.cz, nebo přímo paní Ludmilu Stane PG Dip.Couns. na e-mailové adrese ludmila.stane@seznam.cz či paní Veroniku Patrovskou na tel. 721 626 811 nebo e-mailem na adrese vpatrov@seznam.cz.

Každý pátek je otevřen **klub seniorů** od 14 do 17 hod. v klubovně č. 70 ve dvoře jezuitské rezidence. Nežůstávejte osamělí doma, přijďte mezi nás.

* * *

Obyklý pořad bohoslužeb v kostele sv. Ignáce

Pondělí až pátek	6.15	7.30	17.30
Sobota	6.30	7.30	17.30
Neděle	7.00	9.00	11.00 17.30

Obyklý pořad bohoslužeb v kostele sv. Štěpána

Neděle	11.00
--------	-------

Náš zpravodaj si můžete přečíst na internetu
na adrese ignackostel.webnode.cz

ZPRAVODAJ

vydává římskokatolická duchovní správa u kostela sv. Ignáce, Praha – Nové Město.

Adresa: Ječná 2, 120 00 Praha 2 **Telefon:** 221 990 200

E-mail: ladnosek@gmail.com **Web:** <http://www.jesuit.cz/praha>

K tisku připravil: P. Ladislav Nosek SJ

Upozornění: Redakce žádá autory o porozumění pro jazykovou a redakční úpravu dodaných příspěvků. Nepodepsané příspěvky dodává duchovní správa.

Dáno do tisku: 31. 1. 2014